

drager om at der maatte blive tillagt ham Anciennetet som Districtslæge fra den 5te Februar 1839, da han blev ansat som Læge i Grønland, eller dog fra den 17de Juli 1840, paa hvilken Dag en anden Læge, som concurrerede med ham om Lægeembedet i Grønland, blev ansat som Districtslæge i Danmark.

Da det i Andragendet er oplyst, at der ikke var truffen nogen Bestemmelse om, at Ansættelsen i Grønland skulde give ham Anciennetet som Districtslæge, og at en Ansøgning herom blev afflaaet, og at der ikke senere er givet ham Haab om at erholde Anciennetet fra en tidligere Tid end den 11te October 1847, da han blev ansat som Districtslæge i Kolbing, maa Udvalget fraraade Thinget at gjøre noget Skridt i Anledning af dette Andragende.

7. Paa Grund af det formeentlige Misforhold imellem Skattebyrden paa de indenfor og udenfor Kjøbenhavns Volde beliggende Grundeieendomme, andrager Bestyrelsen for „Kjøbenhavns Grundeierforening“ om, at Rigsdagen vil medvirke til, at Leieindtægten træder istedet for Arealet som Maalestof for Skattebyrdens Fordeling imellem Hovedstadens Grundeiere.

Da disse Forhold ere ordnede ved Lov af 19de Februar 1861, som i sin Slutningsparagraf indeholder den Bestemmelse, at den nu gjældende Ordning skal underkastes en Revision inden Udgangen af 1864, finder Udvalget ikke, at der er Grund for Thinget til at gjøre noget Skridt i Anledning af dette Andragende, saameget mindre, som der er anmeldt en Forspørgsel om denne Sag.

8. Bestyrelsen for „Kjøbenhavns udenbys Grundeierforening“ har indsendt et trykt og til Thingets Medlemmer omdeelt Andragende om, at Rigsdagen — af lignende Grunde som dem, der ere anførte i det foregaaende Andragende — igjennem Finantsloven vil bevilge et saadant Beløb, som kan anses for en passende Erstatning for den uforholdsmæssige Skattebyrde, som de udenbys Grundeiere i de seneste Aar skulle have baaet, samt ved at henvise dette Andragende til Indenrigsministeriet for-

anbede, at den bebudede Undersøgelse af Beskatningsforholdene for Kjøbenhavns udenbys Grundeiere uophødeligt foretages.

Udvalget seer ingen Grund til at tilraade Thinget at bevilge en Tilbagebetaling af de i Henhold til den bestaaende Lovgivning erlagte Skatter, ligesom det med Hensyn til en Undersøgelse af Beskatningsforholdene maa henholde sig til, hvad der herom er sagt under Nr. 7.

9. Dr. phil. Dampé gjentager et i 1859 til Rigsdagen stillet Andragende om en Forhøielse af den ham hidtil af Statskassen tillagte aarlige Understøttelse af 360 Rb. Han støtter denne Gjentagelse paa, at det tidligere Andragende blev henviist til Justitsministeren, uden at han har erholdt nogen Forhøielse, og uden at Grunden hertil er bleven oplyst.

Udvalget tilraader Thinget atter at henvise dette Andragende til Justitsministeren, navnlig for at sætte denne istand til at meddele Oplysning om Ministeriets Opfattelse af denne Sag.

10. Grosserverne Koch & Henderson andrage om, at de ved et Laan af Statskassen maae blive satte istand til at udvide Postforbindelsen med Island pr. Dampskib. En saadan Udvidelse vil gjøre Bygningen af et nyt Dampskib nødvendig, og hertil andrage de om et Laan af Statskassen paa samme Villkaar som det dem tidligere tilstaaede Laan til Anskaffelsen af Arcturus. Skibet vil koste 120,000 Rb., af hvilket Beløb de ønske $\frac{3}{4}$ tillaans, hvorfra dog vil være at drage de i Arcturus endnu indstaaende 30,000 Rb., altsaa et nyt Laan paa 60,000 Rb.

Da Udvalget anseer en udvidet Dampskibsfart paa Island for ønskelig, skal det tilraade Thinget at henvise og anbefale dette Andragende til Justitsministeren.

11. N. Jensen og N. Knudsen af Noring, som ansee sig forurettede ved Expropriationen af Jord til den jydste Jernbane, andrage om, at Rigsdagen vil forhjælpe dem til deres Ret.